

Beslutningsforslag nr. B 54. Fremsat den 1. november 1996 af Pia Kjærsgaard (DF),
Kristian Thulesen Dahl (DF), Ole Donner (DF) og Poul Nødgaard (DF)

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod rituelle slagtinger

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte forslag til ændring af dyreværnsloven, der indebærer et absolut forbud mod enhver rituel slagting af husdyr uden bedøvelse.

Bemærkninger til forslaget

Dansk politikermoral er af en speciel karat, når det gælder spørgsmålet om slagting af dyr. Dette til trods for, at det klart fremgår af dyreværnslovens § 13, at »den, der afliver et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt.«

Loven siger altså klart, at dyr ikke må lide, når de aflives, men alligevel ser et flertal af politikere igenem fingre med overtrædelse af loven, fordi bekendtgørelsen om slagting og aflivning af dyr tillader slagting af husdyr uden bedøvelse efter jødisk eller islamisk ritus.

Trods lovens klare tekst er lovens bogstav sat ud af kraft i Danmark, der som det eneste land i Skandinavien tillader rituel slagting uden bedøvelse af dyret, når man skærer dets hals over.

Dansk Folkeparti ønsker rituel slagting forbudt ved lov.

Det er vigtigt, at det kommer til at fremgå af dyreværnsloven, at der ikke kan gives tilladelse til, at nogle husdyr aflives på en måde, der i bund og grund er imod vore egne ønsker og love.

Dobbeltmoralen forstærkes yderligere, når det kan konstateres, at eksporten af dette rituelt slagtede kød er gået i vejret, selv om bekendtgørelsens intention uden tvivl kun kan have drejet sig om slagting til herboende.

Desværre er interessen for rituel slagting blevet så eksportfikseret, at DANPO, der leverer kyllinger til danskerne i dag, udelukkende foretager rituelle slagtinger. Kyllingerne er slagtet efter fremmede ritualer og med en metode, der ikke er overens med dansk tradition!

Firmaets eksport er så stor, at man på alle pakker med kyllinger sætter et lille mærke, der oplyser de udenlandske forbrugere om, at dyret er slagtet efter halalmetoden, mens den danske forbruger ikke får nogen oplysning om slagtemetoden.

Hvad mon DANPO ville gøre, hvis danske forbrugere boycottede disse rituelt slagtede kyllinger, indtil der tydeligt på dansk var påsat mærkning, der oplyste om slagtemetoden, så den danske forbruger selv kunne vurdere, om man ville spise en kylling, der har fået

halsen skåret over for at dø ved forblødning efter at have været i et svagt strømbad?

Helt grotesk bliver det, når det tilmed oplyses, at slagterier herhjemme, der udfører halalslagting, skal godkendes af Islamisk Center i Brønshøj, og at man for at få denne godkendelse skal betale noget, der ligner bestikkelse til centret.

Det bliver til millionbeløb, som danske slagterier skal betale til disse fremmede kulturer for at opfylde deres aparte ønsker om slagtemetoder. Det ville være mere logisk, hvis de herboende muslimer selv måtte betale for at få deres specielt slagtede kød importeret her til landet, og at danske virksomheder nægtede at betale disse muslimer en eneste krone.

Dansk Folkeparti ønsker, at justitsministeren undersøger lovligheden af disse godkendelsespenge, og hvorfor det skal være et islamisk center i Danmark, der skal udstede godkendelser, og ikke danske myndigheder.

Dansk Varefakta Nævn har udgivet en pjece, der hedder »Hvad skal jeg vælge?« Den omhandler levnedsmidler. I pjecen er der et eksempel på varefakta for forloren skildpadde, som uddybes på forskellig vis vedrørende pakkedato, holdbarhed, antal portioner, næringsindhold og fyld. I det nævnte eksempel er fyld okse- og flæskeskød, men der nævnes ikke noget om slagtemetoden på disse dyr.

Forslagsstillerne ønsker, indtil et forbud imod rituelle slagtinger er vedtaget, at oplysning om slagtemetoden skal fremgå af varedeklarationerne på levnedsmidler. Hidtil har der ikke været interesse for en sådan vigtig information hos landbrugs- og fiskeriminister Henrik Dam Kristensen, der senest den 18. juli 1996 i et skriftligt svar på et § 20-spørgsmål stillet af Pia Kjærsgaard oplyste, at han ikke ser nogen grund til at give forbrugerne denne oplysning. Ministeren støtter således ved sin passivitet, at der gives utilstrækkelig oplysning om produkterne. Hvorfor mon, kan man spørge med rette.

Essensen i de rituelle slagtinger er religion, og uanset om det er muslimer eller jøder, der skal slagte dyr, så skal det efter deres ønske ske efter en bestemt metode, der strider imod dansk lovtradition, og som

ikke er indeholdt i kristendommen, der er den danske befolknings religion.

Der er altså tale om en positiv særbehandling af en minoritet, der ikke vil rette sig efter dansk lovgivning og derfor har fået tilladelse til at få flyttet deres traditioner og religiøse slagtemetoder her til landet.

Moderne slagtemetoder under fuld bedøvelse eller med boltipistol til øjeblikkelig aflivning er ikke beskrevet i Koranen eller i de gamle jødiske bøger, og det har selvfølgelig med ældgamle traditioner og ikke med virkelighedens og realiteternes verden at gøre.

At et dyr aflives ved at blive lukket inde i en boks og låst fast med løftet hoved, inden en kniv skærer halsen over, så dyret kan stå og svuppe i sit eget blod,

inden benene giver efter og dyret forbløder til døde, er efter forslagsstillernes mening ikke en aflivningsmetode, der skal fortsætte.

Den bedste aflivningsmetode er selvfølgelig den øjeblikkeligt dræbende metode, og den bør være den eneste slagtemetode herhjemme, således at Danmark kommer på lige fod med de andre skandinaviske lande, der ikke tillader rituelle slagtinger.

Ingen har kunne dokumentere, at metoden med at slagte dyr ved langsom forblødning er den mest humane. Mange strider om spørgsmålet, men de strider ikke om aflivning med boltipistol, og derfor skal halsslagtinger eller schæchtning ikke lovligt kunne fortsætte.

Skriftlig fremsættelse

Pia Kjærsgaard (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod rituelle slagtinger.

(Beslutningsforslag nr. B 54).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.